

Heil zoeken

Klaus Ross is een Heilpraktiker. Volgens het woordenboek is dat een geneeskundige zonder artsdiploma. Zeg maar een amateur dokter. Met een opleiding van een paar jaar, veel zoektochten op internet en een bord op je deur spijkeren ben je al een Heilpraktiker. Hoe wanhopig moet je zijn om je heil bij zo iemand te zoeken? Hadden zijn patiënten allemaal eerst de reguliere weg gekozen en daar de diagnose 'ongeneeslijk en nog maar kort te leven' gekregen? Dat is natuurlijk verschrikkelijk. Zou ik naar een amateur dokter gaan? Ik denk het niet. Ik weet er veel te weinig van. Voor mij is die wereld een chaos, waar mensen als chiropraktikers, homeopaten, acupuncturisten en antroposofen op één hoop worden geveegd met handopleggers, lezers van theezakjes en healers als Jomanda. Dat is waarschijnlijk jammer.

Over het algemeen blijft de reguliere geneeskunde in Nederland ver weg van de alternatieve. Op een bijeenkomst enkele jaren geleden, over alternatieve geneeskunde, georganiseerd door het reguliere (!) Oncologiecentrum in Maastricht hoorde ik dat er in Amerika kankerklinieken bestaan waar alternatief geldt als aanvullend op de reguliere behandeling. Op deze plaatsen kunnen ze dus wel onderscheid maken tussen de serieuze natuurgeneeskunde en de kwakzalverij.

Hier lukt dat niet. Hier kan iedereen maar schuilen onder die grote mantel van alternatief, waardoor ik door het bos de goede bomen niet zie. En kwakzalvers hun gang kunnen gaan. Er komt nog weinig naar buiten over Ross en zijn kliniek, maar ik zou het toejuichen als het onderzoek zou leiden tot gedegen wetenschappelijke studies naar al die alternatieve behandelingen. Vooral voor de wanhopigen, die nu, vaak tegen hoge kosten, een handvol hoop kopen, dat zo door hun vingers kan wegglijden.

EB